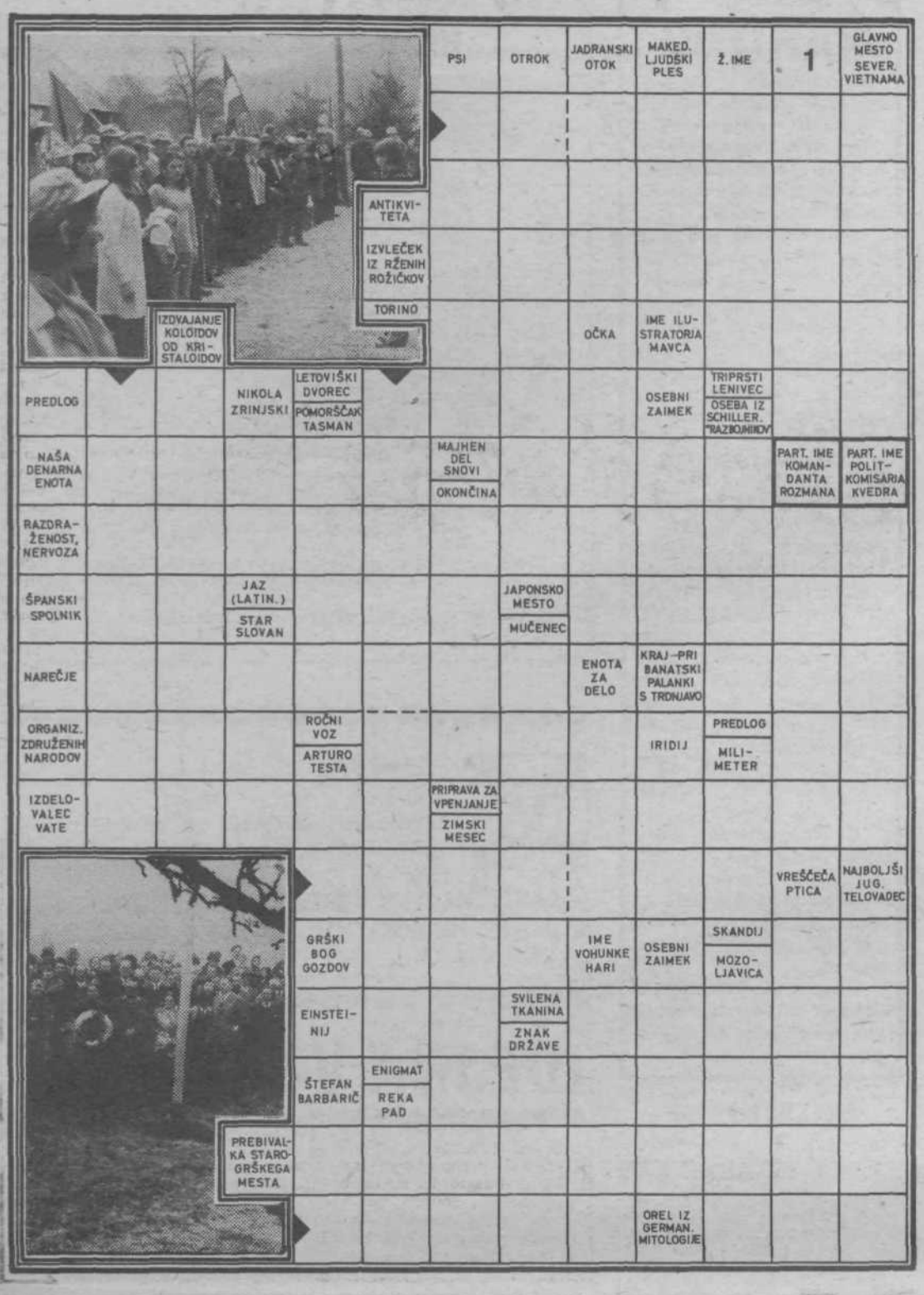

VILI ŠLAMBERGER-BRKIČ

11. aprila 1972 smo spremili na zadnjo pot našega tovariša Vilija Šlambergerja – Brkiča. Številni njegovi soborci, medvojni aktivisti, sodelavci iz delovnih kolektivov, prijatelji in znanci so mu izkazali poslednjo čast in izrekli poslednje slovo. Življenje ga je izoblikovalo v skromnega, srčno dobrega, poštenega in predanega tovariša za našo skupno stvar, zato smo ga cenili in spoštovali.

Že kot otrok številne železničarske družine je spoznal nasilje in grobe represalije takratnega vladajočega režima. Njegov oče je bil sodelavec nastajajoče socialistične stranke v Mostah, se udeleževal stavkovnih gibanj in ob vladnih volitvah odpovedal pokorščino, ker se je raje odločal za delavske kandidate. Zato je tudi Vili hitreje našel svoje mesto med naprednimi moščanskimi delavci. Komaj 17-letni, je že postal sumljiv in nevaren; zato je bil, čeprav s poklicem pasarja, odpuščen iz službe. Jeseni leta 1928 pa so ga kot komunističnega propagandista in razširjevalca protivladnih letakov zaprli v samico. Od tod bi moral na prestajanje kazni v zloglasno Glavnjačo. Tega pa ga je rešila njegova mladoletnost in spretnost zagovornika. Kazen mu je bila spremenjena na pet let odvzema državljanskih pravic. To pa je predstavljalo v stari Jugoslaviji policijno preganjanje „na prostosti" in zaprta vrata za vsako zaposlitev.

Šele po šestih letih je dobil prvo zaposlitev v tovarni Saturnus – in še to po posredovanju delavsko-prosvetnega društva Svoboda iz Most. V Saturnusu, tej rdeči trdnjavi, se je Vili nadalje vzgajal ob tovariških komunistih, ki so bili nosilci naprednega delavskega gibanja v tovarni in daleč zunaj nje. Leta 1941 je bil kot član komunistične partije med prvimi organizatorji upora proti zavojevalcem naše domovine.

Spomladi leta 1942 pa se je pridružil oboroženemu odporu. Najprej je bil borec, nato vodnik in namestnik komandirja čete v sestavu II. grupe odredov. Zatem je opravljal intendantske posle v četi in bataljonu. Jeseni leta 1943 je postal obveščevalec bataljona in zatem šef obveščevalnega centra II. UB Ljube Šercerja, slavne XIV. divizije. Pri opravljanju te tako odgovorne in težke naloge je bil trikrat ranjen.

V NOV sta bila tudi njegova dva brata, od katerih je najmlajši padel, tretji brat pa je bil v vojnem ujetništvu.

Po osvoboditvi je bil Vili leta 1946 na svojo željo demobiliziran. Z vso vnemo se je lotil dela povsod tam, kjer ga je potrebovala obnova domovine, razvijanje nove ljudske oblasti in delavskega upravljanja.

Zaposlil se je v podjetju Koteks kot sekretar, potem je bil sekretar tovarne Union, po nalogu partije je bil premeščen na delo personalnega referenta živilske direkcije pri ministrstvu SRS. Nato je bil direktor elektro podjetja v Ljubljani, končno pa se je vrnil v tovarno Saturnus, kjer je dočakal svoj zasluženi pokoj.

V Saturnusu je deloval v vodstvu partijske organizacije, bil predsednik delavskega sveta in upravnega odbora. Zunaj tovarne pa je bil član rajonskega sindikalnega sveta in komiteja zveze komunistov. Pozneje je bil tudi član občinskega odbora zveze združenj borcev, v katerem pa ga je njegova bolezen že ovirala pri delu. Tovariš Vili ni poznal pravega počitka. Njegovo delo je bilo deležno priznanja in spoštovanja v vseh sredinah, kjer je sodeloval. Posebej pa so ga odlikovali resnično človeški in tovariški odnosi do ljudi.

Za svoje delo in hrabrost je prejel več vojaških odlikovanj, leta 1948 pa je prejel najvišje priznanje, partizansko spomenico 1941. Ponosen je bil na to priznanje, hkrati pa se je zavedal še večje odgovornosti do družbenopolitičnega dela.

Fani Tomičevič

Srečanje telesnih invalidov

Vsak invalid si želi biti vsaj enkrat na leto v družbi svojih kolegov, si želi z njimi v naravo, da bi se med seboj kaj pogovorili. Na željo večine članov društva telesnih invalidov občin Bežigrad-Moste-Polje in Šiška sta podružnici v sklopu medobčinskega društva telesnih invalidov priredili tako srečanje v povezavi z izletom v Belo krajino, do Metlike. Glavna organizatorja izleta sta bila predsednik društva telesnih invalidov Bežigrad-Moste-Polje Janez Dolenc in Šiška Jože Moltara in se jima lepo zahvaljujemo za požrtvovalnost in dobro organizacijo.

Člani podružnice Bežigrad-Moste-Polje so imeli zborno mesto na dvorišču krajevne skupnosti Boris Kidrič, Vojkova 1. Zbrali smo se v polnem številu, nekateri tudi v spremstvu svojcev. Bilo nas je zapoln avtobus. Med vožnjo iz Ljubljane so se pridružili tudi trije avtobusi drugih podružnic, največ iz podružnice Šiška, kjer imajo močno organizacijo in veliko članov.

Obrazi izletnikov so kar žareli od zadovoljstva, saj smo videli mnogo lepih krajev in pa samo Metliko, ki smo si jo med sprehodom po mestu dobro ogledali. Obiskali smo tudi gasilski muzej, ki je eden najstarejših tovrstnih muzejev na Slovenskem. Predviden je bil ogled tovarne BETI, vendar iz tehničnih razlogov ni bil izvedljiv. Omogočen pa nam je bil nakup njihovih izdelkov po zelo nizki ceni. Kolektiv tovarne je bil zelo ljubežniv in nam je dal na razpolago lepo urejeno menzo, kjer smo imeli tudi kosilo. Za še boljše razpoloženje je poskrbel ansambel Planšarji pod vodstvom Janeza Jeršinovca, ki je brezplačno igral nekaj popoldanskih ur in se mu za to najlepše zahvaljujemo. Ob glasbi so se izletniki razživeli in nekateri smo celo zaplesali, saj človek, posebno invalid, vsaj za nekaj trenutkov pozabi na svoje tegobe.

Zvečer smo se veseli in zadovoljni vračali domov. Ker pa je tako srečanje povezano s finančnimi izdatki, se tudi s tega mesta srčno zahvaljujemo vsem kolektivom, ki so nam finančno in kako drugače pomagali pri uresničenju tega srečanja.

Tudi v letošnjem letu želijo naši člani podobno srečanje, ki pa bo izvedljivo le tedaj, če bodo dovoljevala finančna sredstva. Zato apeliramo na podjetja in ustanove, da nam finančno pomagajo in s tem omogočijo izvedbo tega načrta.

Lani so med drugim člani podružnice telesnih invalidov Bežigrad-Moste-Polje letovali v Piranu in na Gorenjskem na Okroglem pri Kranju. V teh krajih ima zveza slepih Slovenije počitniške domove. Ker pa je imela nekaj prostih kapacitet, so jih dali na razpolago telesnim invalidom. Iz naše podružnice se je poslužilo te usluge 40 članov, najbolj ogroženim dvajsetim pa smo omogočili regres. Za letošnje leto smo zopet dobili od zveze slepih dopis, v katerem nas obveščajo, da bodo imeli nekaj prostih kapacitet. Zato obveščamo člane, da se javijo v naši pisarni, kjer bodo dobili podrobnejše informacije. Če bi bila kapaciteta usluge omejena, bodo imeli prednost tisti, ki nimajo možnosti letovanja na kak drug način.

Vlado Dobnikar

Po domala štiridesetih letih bomo v Ljubljani dobili zopet zidan most čez Ljubljanico in prvega tovrstnega v Mostah. Ker je muhasto aprilsko vreme Gradisovim delavcem pošteno zagodlo bo ta pomemben prometni objekt izročen prometu bržkone šele v maju.

Slovenija sadje

LJUBLJANA

HLADILNICA — ZALOG

ZAŠČITIMO INVALIDA

Delo in življenje društva telesnih invalidov podružnice občine Bežigrad-Moste-Polje

Na kratko naj seznanimo bralce o razvoju društva telesnih invalidov. Leta 1969 je bil formiran odbor medobčinskega društva telesnih invalidov na območju Ljubljane. Ta odbor je organiziral podružnice po posameznih občinah. V občinah Bežigrad in Moste-Polje si je odbor zadal nalogo, da privabi kar največ invalidov v društvo, kajti le močna organizacija bo uspešna pri reševanju problematike invalidov. Namen društva je namreč pomagati kakorkoli človeku, ki je ne po svoji volji postal invalid in ni sposoben za normalno delo in normalno življenje. Iz dosedanje prakse vidimo, da nekateri invalidi nimajo urejenih niti osnovnih pogojev za življenje, stanovanja, zaposlitve, rehabilitacije itd. Le kot močna organizacija bomo torej sposobni reševanja takih in podobnih problemov. Znano je tudi, da invalid nima oziroma mu družba ne nudi niti tistih pravic in ugodnosti, ki so že uzakonjene. Društvo stremi za tem, da invalida obvešča o njegovih pravicah in ugodnostih, ki so že uzakonjene, in pa tistih, ki še niso. Iz vsakdanjega življenja namreč vemo, da invalid mnogo več potrebuje, pa čeprav malenkosti, kot so npr. prednost v mestnem prometu, popust v železniškem prometu, oprostitev plačevanja pristojbin za cestna motorna vozila itd.

Namen odbora podružnice je tudi tesno sodelovanje z občinskim odborom Rdečega križa, s krajevno skupnostjo in s podjetji, predvsem tistimi, ki imajo zaposlene invalide.

Podružnica ima trenutno 110 članov, vendar se to število počasi veča. Vemo pa, da je v obeh občinah mnogo več invalidov. Apeliramo, da se vključijo v društvo. Ker pa smo v začetku leta 1972, apeliramo na člane, da čimprej in na kakršenkoli način obnovijo članarino, saj znaša ta samo 6 din letno.

Obenem pa obveščamo člane, da smo v naši podružnici obnovili športno sekcijo, da bi telesnim invalidom omogočili športno dejavnost. Če se kdo počuti zmožnega in če utegne sodelovati v kateri izmed spodaj navedenih športnih panog, ga vabimo k sodelovanju.

OB TORKIH:
kegljanje od 20. do 23. ure
tek od 17. do 18. ure

OB SREDAH:
šah od 17. do 19. ure
balinanje od 17. do 19. ure

OB ČETRTKIH:
plavanje od 18. do 19. ure
streljanje od 18. do 19. ure

OB SOBOTAH:
smučanje in planinarstvo

Ker moramo športne prostore in orodje rezervirati, prosimo, da se za šport, ki bi ga kdo gojil, prijavi ob rokih popoldne v naši pisarni, ki posluje od 16. do 18. ure v prostorih krajevne skupnosti Boris Kidrič, Vojkova 1. Vsi treningi so brezplačni in neobvezni, saj želimo pomagati zdravju in počutju invalida. Na koncu leta dobi vsak udeleženec športno značko. Tisti pa, katerim naš razpored ne ustreza, lahko dvignejo pri nas kartončke TRIM za invalidsko vadbo.

Priporočamo vsem telesno prizadetim občanom občin Bežigrad in Moste-Polje, da se čimveč oglašajo v naši pisarni za razne informacije in podobno, ker bodo vse želeno tudi dobili.

VLADO DOBNIKAR

UPOKOJENCI SO ZBOROVALI

V soboto 8. aprila so se zbrali upokojenci iz Most v dvorani invalidov v Malenškovi ulici na letni občni zbor podružnice društva upokojencev Moste. Udeležba je bila zadovoljiva.

Predsednik društva Peter Belingar je v svojem izčrpnem poročilu med drugim povedal, da ima društvo podružnice Moste 1105 članov, med temi je 119 članov in članic starih nad 80 let, en član in 7 članic pa nad 90 let. Najmaljša članica je stara 37 let in je invalidska upokojenka ponesrečenka, najstarejša članica pa ima 97 let, in sicer je to upokojena učiteljica Franica Bezlaj.

Tovariš predsednik je še omenil, da se v septembru odselijo iz Most vsi upokojenci iz doma počitka Kodeljevo, Koblarjeva 43 v nov prizidek na Tabor 10. V tem prizidku bo več kakor 200 postelj v eno- in dvoposteljnih sobah.

Tudi poročilo tajnika društva Stefana Keržina velja omeniti, saj je upokojence spomnil, kakšne so dolžnosti članov v 2. točki – da plačujejo članarino in posmrtnino tromesečno naprej. To je zelo važno, saj lahko po umrlem upokojencu, če ni postopal po 2. točki pravil, lahko ostanejo njegovi domači brez posmrtnine.

Izvoljen je bil nov odbor podružnice društva upokojencev Moste.

Po poročilih in diskusiji so bili vsi prisotni upokojenci pogoščeni.

Anton Zmec

TOBAK VAM PRIPOROČA

Vsem vzgojno-varstvenim ustanovam, osnovnim, srednjim, strokovnim in posebnim šolam ter vsem AMD nudi po tovarniških cenah:
- kompletno opremo šol in varstvenih ustanov,
- kompletne kabinete za posamezne predmete – opremljene z najsodobnejšimi učili domače izdelave in iz uvoza, kuhinje, telovadnice in šolske delavnice,
- ekskluzivno opremo za prometni in obrambno-zaščitni pouk,
- najsodobnejša učila vseh vrst za dopolnilno opremo vaše šole-vrtca,
- vsa sredstva kolektivne in osebne zaščite v primeru vojaških akcij, gasilsko in reševalno opremo,
- zložljivo orodje za opremo motornih vozil v zimskem času, na taborjenju itd.

Priporočamo se za vaša cenjena naročila ter vam čestitamo za praznik dela 1. maj.

TRGOVSKO PODJETJE TOBAK
Export-import
Ljubljana

OBVESTILO

Osnovna organizacija Rdečega križa – krajevna skupnost Ljubljana-Moste obvešča svoje člane, da bo v začetku maja pobirala članarino za l. 1972. Poleg rednega članstva prosimo in vabimo, da čimveč občanov sprejme podporno članstvo Rdečega križa in tako posredno pomagajo RK, da bo s prostovoljnimi sodelavci lahko opravil številne naloge v korist občanov.

Podporni član lahko postanete, če prispevate najmanj 10 din letno za redno dejavnost Rdečega križa. Tako bomo lahko bolje organizirali zdravstveno vzgojno dejavnost, letovanje otrok, sosedsko pomoč in najrazličnejše oblike socialne pomoči potrebnim. Podporni člani lahko tudi predlagajo, v kakšen namen bi uporabili prispevek.

Aktivistom RK – pobiralcem članarine javljajte vse akutne primere ostarelih in bolnih občanov, da jim priskrbimo potrebno obliko socialne pomoči. Lahko javljate tudi na naslov: Krajevna skupnost Moste – Osnovna organizacija Rdečega križa, Ljubljana, Proletarska 1.

P. S. – Vsakoletna akcija pobiranja rabljenih oblačil, obutve in posteljnine bo letos v četrtek, 19. maja od 17. do 19. ure. Zbirni centri bodo javljeni na plakatih. Po hišah pa bodo hodili mladinci, šolarji in aktivisti RK.

Za sodelovanje se priporočamo in že naprej zahvaljujemo! OBOR